

[Lilli Gyldenkilde]

ting, og så kan vi jo tage nogle af de diskussioner, som førstebehandlingen her kan give anledning til, under det videre udvalgsarbejde.

Pilgaard Andersen (FP):

Der var ligesom en efterlysning fra SFs ordfører af de partier, som sagde »ens pension til alle«. Ja, vi er nok det eneste parti her i folketinget, der har fremlagt et budget, hvorefter vi kan tillade os at sige »ens pension til alle«. Vi har hold på økonomien, og vi har også hold på, at vi har råd til at yde de ældre medborgere en bedre pension, end de får i dag.

Jeg må da også indrømme, at det er efterhånden ved at blive et problem at skaffe økonomi til det. Men hvis er skylden? Ja, jeg synes faktisk nok, at SF har tegnet sig for en stor del. Der er en krævementalitet i det danske samfund. Man skeler ikke til, hvor indtægterne skal komme fra, for det interesserer SF sig overhovedet ikke for og har aldrig nogen sinde gjort det. Det ser vi jo også i de to foreliggende forslag. Der er bare udgifter, men ingen henvisninger til, hvor pengene skal hentes.

Jeg må indrømme, at der her ligesom er ved at blive lagt en linje fra socialdemokratiets side. Man fremlægger nogle lovforslag, og man anviser også, hvor pengene skal hentes. Jeg synes for så vidt, det er en fornuftig linje. Så er spørgsmålet, om det er de rimelige steder at hente pengene. Jeg husker tydeligt det sidste lovforslag, vi behandlede om begravelseshjælp; pengene skulle så føres over til tolkebistand. Det er jo ganske uhyrlige sammensætninger, man kan være udsat for, men der var trods alt en helhed i det. Man stod ikke bare på den ene side og krævede ind, men det har SF altid gjort sig skyldig i. Jeg synes, I skal prøve også at finde indtægter en gang imellem, inden I kræver ind.

Albertsen (S):

Det var SFs ordfører, fru Lilli Gyldenkilde, der ligesom fornemmede, at der var en divergens i vurderingen af de to beslutningsforslag imellem ministeren og undertegnede. Jeg tror nok, man skal have ganske særlige ører for at fornemme noget sådant. Jeg tror ikke, der er nogen afvigelser dér.

Men når jeg måske i min vurdering af beslutningsforslag nr. B 65 gik lidt mere i enkeltheder, skyldes det i høj grad, at jeg helt klart fornemmer, at det faktisk har direkte modsat effekt af det, man tilstræber i beslutningsforslag nr. B 64. For det, der er tale om i invalide Lovgivningen, er jo principielt, at man yder en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dem, man her kommer til at hjælpe, hvis man efterlever det, der står i forslaget, vil være mennesker, for hvem der ikke er tale om tabt arbejdsfortjeneste. Det er den praksis, som er gældende.

Jeg sidder hver eneste uge til møder og diskuterer og gennemdrøfter disse ting og tager stilling til sammen med andre mennesker, hvordan dette skal klares, og det er helt givet, at af flertallet – om det nu lige er de 75 pct., ved jeg ikke, men det ligger deromkring – af de 16.000 invalidepensionister, der får laveste invalidepension, er der tale om mennesker, der ikke har været ude i erhvervslivet, kun har været det i begrænset omfang eller for længst er ophørt dermed, og dem har man altså placeret ud fra deres øvrige helbredsmæssige situation til at kunne få en erstatning, fordi der er visse funktioner, de ikke kan klare med den laveste invalidepension. De 4.000, som man argumenterer for, er dem, der er enlige forsørgere, og som får et supplement gennem bistandslovgivningen; det vil sige, at det er det beløb, man konverterer til en mellemste invalidepension. Men efter formuleringen vil det jo have konsekvenser for de øvrige, og så vil det også få konsekvenser for dem, man i øjeblikket tildelede enkepension, og det vil sige, at vi sammenlagt kommer op på en betydelig merudgift, som i væsentlig grad bliver givet til mennesker, som ikke har behov for den erstatning for den eventuelle tabte fortjeneste, som den er. Der er ikke nogen tabt arbejdsfortjeneste, og det er derfor, jeg mener, det er ulogisk i forhold til den holdning og tankegang, som jeg i øvrigt er enig i, og som er udtrykt i beslutningsforslag nr. B 64. Derfor min indgående analyse af det på baggrund af den daglige medleven i disse ting, der er tale om.

Aase Olesen (V):

Jeg lyttede med interesse til SFs ordførers tale her, og jeg vil godt for en sikkerheds